

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 358/2020-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. septembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Martina Vernarského a sudcov Ivana Fiačana a Petra Straku (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti BaB SK s. r. o., Gorazdova 3. Michalovce, IČO 36 802 352, zastúpenej advokátkou JUDr. Martinou Gombosovou, Floriánska 16, Košice, ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Šali, odboru kriminálnej polície pod ČVS: ORP-253/VYS-SA-2017 z 11. mája 2020 a postupom a uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta č. k. 2 Pv 468/17/2202-99 zo 4. júna 2020, a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti BaB SK s. r. o. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti, skutkový stav a argumentácia sťažovateľky

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. augusta 2020 doručená ústavná sťažnosť obchodnej spoločnosti BaB SK s. r. o., Gorazdova 3, Michalovce, IČO 36 802 352 (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. Martinou Gombosovou, Floriánska 16, Košice, ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Šali, odboru kriminálnej polície (ďalej aj „policajt“) pod ČVS: ORP-253/VYS-SA-2017 z 11. mája 2020 (ďalej aj „rozhodnutie policajta“) a postupom a uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta (ďalej aj „prokurátor“) č. k. 2 Pv 468/17/2202-99 zo 4. júna 2020 (ďalej aj „rozhodnutie prokurátora“).

2. Z podanej ústavnej sťažnosti a predovšetkým z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 16. júla 2017 trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a konajúceho v mene obchodnej spoločnosti PHOBOS Corporation spol. s r. o., Staničnej 733/6, Šaľa, IČO 31 448 801, pre podozrenie zo spáchania zločinu poškodzovania veriteľ'a podľa § 239 ods. 1 písm. a) a d) a ods. 4, resp. prečinu zvýhodňovania veriteľ'a podľa § 240 ods. 1 a 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“). Podané trestné oznámenie sťažovateľky bolo uznesením policajta pod ČVS: ORP-253/VYS-SA-2017 z 12. septembra 2017 odmietnuté z dôvodu podľa § 197 ods. 1 písm. d) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) z dôvodu, že vo veci nejde o trestný čin a nie je dôvod na začatie trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku a ani na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Na sťažnosť sťažovateľky bolo uznesenie policajta pod ČVS: ORP-253/VYS-SA-2017 z 12. septembra 2017 uznesením prokurátora

č. k. 1 Pn 591/17/2202-13 z 19. októbra 2017 podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku zrušené a pokynom podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor nariadil policajtovi vo veci znovu konať a rozhodnúť. V ďalšom postupe policajt uznesením pod ČVS: ORP-253-VYS-SA-2017 z 9. novembra 2017 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie vo veci pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona a pre prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1 a 2 Trestného zákona, ktoré bolo jeho ďalším uznesením pod ČVS: ORP-253-VYS-SA-2017 z 31. mája 2018 podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku s poukazom na § 215 ods. 4 Trestného poriadku zastavené z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Prokurátor uznesením č. k. 2 Pv 468/17/2202-35 z 13. septembra 2018 sťažovateľkou podanú sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú odmietol. Postup orgánov činných v trestnom konaní bol podrobený prieskumu zákonnosti Krajskou prokuratúrou v Trnave, a to podľa čl. 2 ods. 1 písm. a) príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. 6/2017 o postupe prokurátorov pri vybavovaní žiadosti o preskúmanie zákonnosti v trestnom konaní s výsledkom uloženia pokynu nadriadeného prokurátora na opätovné začatie trestného stíhania vo veci podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku. Postup orgánov činných v trestnom konaní bol završený uznesením policajta pod ČVS: ORP-253/VYS-SA-2017 z 11. mája 2020 v spojení s uznesením prokurátora č. k. 2 Pv 468/17/2202-99 zo 4. júna 2020, ktorým bolo trestné stíhanie podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku prerušené z dôvodu, že sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe.

3. Sťažovateľka postupu orgánov činných v trestnom konaní, a to predovšetkým policajta vytýka, že v rozpore so zásadami trestného konania, najmä podľa § 2 ods. 12 Trestného konania „... v čo najkratšom čase nevyhľadal, nezabezpečil a nevykonal dôkazy nevyhnutné pre zákonné rozhodnutie vo veci a pre účely následného súdneho konania. Predovšetkým vyšetrovateľ nielen po podanom trestnom oznámení, ale dokonca ani po tom, čo bolo uznesenie o zastavení trestného stíhania ako nezákonné zrušené a bolo začaté vo veci za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods.3 písmeno a) Trestného zákona a prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, nezabezpečil účtovníctvo spoločnosti Phobos Corporation spol. s r.o., hoci len na základe neho bolo

možné vykonať znalecké dokazovanie znalcom z odboru účtovníctvo za účelom vyhodnotenia spáchania niektorého z ekonomických trestných činov. V čase, keď prokuratúra zrušovala uznesenie o odmietnutí veci, t.j. 19.10.2017 a tým pádom aj v čase vydania uznesenia o začatí trestného stíhania dňa 09.11.2017, už spoločnosť Phobos Corporation spol. s r.o. bola na základe rozhodnutia valného zhromaždenia v likvidácii (vstup do likvidácie je 12.10.2017), čo bolo orgánom činným v trestnom konaní zrejme z verejne dostupného zdroja - výpisu z obchodného registra. Vstup do likvidácie pritom predpokladal úkony spojené s manipuláciou s účtovníctvom za účelom vykonania likvidácie podľa § 70 a nasl. Obchodného zákonníka...“. Týmto postupom tak orgány činné v trestnom konaní „... vytvorili dnes už prakticky neodstrániteľný stav, keď účtovníctvo spoločnosti absentuje. Pritom oznamovateľ ako poškodený opätovne vo svojom podaní z 28.05.2018 žiadal vyšetrovateľa o zabezpečenie kompletného účtovníctva spoločnosti Phobos Corporation spol. S r.o... Orgán činný v trestnom konaní napriek tomu v zapätí uznesením z 31.05.2018 sp.zn. ČVS:ORP-253/VYS-SA-2017 zastavil trestné stíhanie z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, hoci bez predloženia kompletného účtovníctva spoločnosti Phobos Corporation spol. s r.o. bolo toto uznesenie predčasné a nezákonné. Sťažovateľ ako poškodený podal voči tomuto uzneseniu sťažnosť dňa 05.06.2018, v ktorej po tretí krát žiadal predloženie účtovníctva spoločnosti a aj pribratie znalca z odboru ekonómie...“. Podľa právneho názoru sťažovateľky teda „Orgány činné v trestnom konaní opakovane nesprávne vyhodnotili skutkový aj právny stav veci keď najprv odmietli a potom zastavili trestné stíhanie z dôvodu, že sa nejedná o trestný čin, hoci sa zjavne o trestný čin jednalo, čím vytvorili prakticky neodstrániteľný stav právnej neistoty u sťažovateľa, zmarili uspokojenie jeho pohľadávky a zmarili identifikovanie a odsúdenie konkrétneho páchatel'a trestnej činnosti“.

4. Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Šali odbor kriminálnej polície a Okresnej prokuratúry Galanta vo veci vedenej pred Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky Okresným

riaditeľstvom Policajného zboru v Šali odbor kriminálnej polície pod spisovou značkou ČVS:ORP-253/VYS-SA-2017 bolo porušené.

Spoločnosti BaB SK s.r.o. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 5.000 € (slovom päťsto eur), ktoré sú Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Šali odbor kriminálnej polície a Okresná prokuratúra Galanta povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Šali odbor kriminálnej polície a Okresná prokuratúra Galanta sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť sťažovateľovi trovy konania na účet jeho advokáta.“

II.

Právomoc ústavného súdu

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

8. Podľa § 42 ods. 2 písm. f zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy (ďalej len „ústavná sťažnosť“).

9. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

10. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,

b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,

c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,

d) ktorý je neprípustný,

e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,

f) ktorý je podaný oneskorene,

g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní návrh na začatie konania neodmietne alebo ho nezamietne podľa § 57, prijme ho na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu.

III.

Referenčné právne normy

12. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

13. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

14. Podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku policajt preruší trestné stíhanie, ak sa nezistili skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe. Podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku ak pominie dôvod na prerušenie, prokurátor alebo policajt o pokračovaní v trestnom stíhaní rozhodne uznesením.

15. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 140/03, IV. ÚS 166/04, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 168/05).

IV.

Posúdenie vecí ústavným súdom

16. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom policajta v napadnutom konaní a okresnej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn. 2 Pv 468/17/2202, predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde a zistil, že je potrebné ju odmietnuť ako neprípustnú.

17. Podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde je ústavná sťažnosť neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

18. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

19. Ústavný súd poukazuje na to, že jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a účel princípu subsidiarity, ktorý je vyvoditeľný z čl. 127 ods. 1 ústavy, spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Koncepcia konania o ústavnej sťažnosti je založená na tom, že predstavuje subsidiárny procesný prostriedok na ochranu ústavou zaručených základných práv a slobôd. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej moci, a nemôže preto nahrádzať ich činnosť. Jeho úlohou je v súlade s čl. 124 a nasl. ústavy ochrana ústavnosti, a nie tzv. bežnej zákonnosti, resp. protiprávnosti. Z tohto pohľadu je nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť pred podaním ústavnej sťažnosti splnená, vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv poskytuje.

20. Právomoc ústavného súdu je vybudovaná na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, ktorých eventuálnu protiústavnosť už nemožno zhojiť inými procesnými prostriedkami, resp. už nie je možná náprava iným spôsobom. Teda právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy predstavuje ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde (porovnaj III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, II. ÚS 156/09, I. ÚS 480/2013).

21. Ústavný súd opakovane judikuje, že trestné konanie od svojho začiatku až po jeho koniec je procesom, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov

a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenia práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (III. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, III. ÚS 75/05, IV. ÚS 76/05, IV. ÚS 197/08, I. ÚS 314/09). Ústavný súd zastáva názor, že nie je iba jeho povinnosťou ako súdneho orgánu ochrany ústavnosti zabezpečovať v rámci svojej rozhodovacej právomoci ochranu základných práv a slobôd vrátane rešpektovania záväzkov vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Túto povinnosť majú napr. všeobecné súdy ako primárni ochrancovia ústavnosti (III. ÚS 79/02), prípadne iné orgány verejnej moci na to určené.

22. Zhodne s predostretou názorovou líniou ústavného súdu postupuje aj Ústavný súd Českej republiky, ako to vyplýva napríklad z jeho uznesenia sp. zn. I. ÚS 2149/2016 zo 16. augusta 2016: „6. Ústavný súd v prvom rade pripomína, že ako vo svojej judikatúre opakovane zdôrazňuje, pri svojom rozhodovaní vychádza zo zásady subsidiarity konania o ústavnej sťažnosti, ktoré je treba vnímať ako konanie mimoriadne. Ústavný súd uplatňuje zásadu zdržanlivosti a minimalizácie zásahov do rozhodovacej činnosti iných orgánov verejnej moci predovšetkým tam, kde doposiaľ nebolo meritórne rozhodnuté. Tak aj zasahovanie do rozhodovania orgánov činných v trestnom konaní vo fáze prípravného konania ústavný súd považuje, s výnimkou situácií úplne mimoriadnych (napr. ak je súčasne dotknutá osobná sloboda jednotlivca), za neprípustné, prípadne nežiaduce [porov. nález sp. zn. III. ÚS 62/95 z 30. 11. 1995 (N 78/4 SbNU 243) či uznesenie sp. zn. IV. ÚS 316/99 zo 6. 9. 1999, sp. zn. I. ÚS 486/01 z 11. 12. 2001, sp. zn. IV. ÚS 213/03 z 21. 11. 2003, sp. zn. IV. ÚS 262/03 z 30. 6. 2003 a ďalšie]. Kasačná intervencia tak má svoje miesto iba v prípadoch zjavného porušenia kogentných pravidiel podústavného práva, kedy sa postup orgánov činných v trestnom konaní úplne vymyká ústavnému, resp. zákonnému procesnoprávnemu rámcu, a ním založené vady, prípadne ich dôsledky, nie je možné v rámci sústavy orgánov činných v trestnom konaní, najmä všeobecných súdov, už nijako odstrániť (porov. napr. uznesenie sp. zn. III. ÚS 674/05 z 25. 1. 2006). Inak povedané, svoj zásah považuje Ústavný súd ako dôvodný iba v situácii materiálneho (obsahového) a na prvý pohľad zrejmeého odopretia spravodlivosti (denegatio iustitiae).“

IV.1 K namietanému porušeniu základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom a uznesením policajta pod ČVS: ORP-253/VYS-SA-2017 z 11. mája 2020

23. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh je zrejmé, že uznesenie policajta pod ČVS: ORP-253/VYS-SA-2017 z 11. mája 2020 bolo predmetom preskúmania v sťažnostnom konaní na základe sťažovateľkou podanej sťažnosti podľa § 185 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku, o ktorej rozhodol prokurátor okresnej prokuratúry podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku svojím uznesením č. k. 2 Pv 468/17/2202-99 zo 4. júna 2020 tak, že ju ako nedôvodnú zamietol. Pre rozhodnutie ústavného súdu v časti namietaného porušenia základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy rozhodnutím policajta je teda podstatné, že existoval „iný orgán verejnej moci“, na ktorý poukazuje čl. 127 ods. 1 ústavy. To vylučuje právomoc ústavného súdu na prieskum sťažnosťou prezentovaného porušenia základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy rozhodnutím policajta. Na prerokovanie tejto časti ústavnej sťažnosti nemá ústavný súd danú právomoc, preto ju bolo potrebné v tejto jej časti odmietnuť pre nedostatok právomoci [§ 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde].

IV.2 K namietanému porušeniu základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom a uznesením prokurátora č. k. 2 Pv 468/17/2202-99 zo 4. júna 2020

24. Vo vzťahu k rozhodnutiu prokurátora ústavný súd poukazuje na to, že jeho podstatou je dočasne prerušenie trestného stíhania z dôvodu, že sa dosiaľ nepodarilo zistiť skutočnosť oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe. Z povahy tohto rozhodnutia prokurátora vyplýva, že nejde o rozhodnutie konečnej povahy, ktorým by sa právoplatne rozhodlo o skončení prípravného konania ako časti trestného konania, tak ako by to bolo napr. podľa § 215 ods. 1 Trestného poriadku alebo podľa alebo § 216 ods. 1 Trestného poriadku, alebo podľa § 220 ods. 1 Trestného poriadku. Vydanie rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní podľa § 228 ods. 1 a 2 Trestného poriadku má len predbežný charakter, v dôsledku čoho tak, po odpadnutí prekážky tento postup

opodstatňujúcej, je povinnosťou orgánu činného v trestnom konaní postupom podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku v trestnom stíhaní pokračovať. Úlohou ústavného súdu ako nezávislého orgánu ochrany ústavnosti je skúmať iba ústavne kautely postupu orgánov verejnej moci a z nich plynúce závery vyjadrené v jednotlivých individuálnych právnych aktoch z pohľadu toho, či neprekračujú rámec ich ústavnej udržateľnosti v konfrontácii so skutkovými a právnymi okolnosťami tej-ktorej veci. Na prerokovanie tejto časti ústavnej sťažnosti nemá ústavný súd danú právomoc, preto ju bolo potrebné v tejto jej časti odmietnuť pre jej neprípustnosť [§ 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde].

IV. 3 K namietanému porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

25. V prípade namietaného porušenia čl. 6 ods. 1 dohovoru v časti týkajúcej sa práva na spravodlivé súdne konanie, teda pri namietaní porušenia práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd poukazuje na to, že tento článok sa týka iba rozhodnutí súdov rozhodujúcich o právach občianskej povahy alebo o opodstatnenosti trestného obvinenia osoby, ktorá je účastníkom konania pred súdom (III. ÚS 206/06, III. ÚS 2/09, II. ÚS 494/2014). V dôsledku uvedeného je ústavná sťažnosť sťažovateľky v tejto jej časti namietajúcej porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zjavne neopodstatnená, a ústavný súd ju preto podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmieta ako zjavne neopodstatnenú (argument potreby skoršieho uplatnenia ochrany práva iným prostriedkom by však aj v prípade použiteľnosti dotknutého referenčného ustanovenia platil rovnako).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. septembra 2020

Martin Vernarský
predseda senátu